

Nr 30.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av mark från vissa kronoegendomar m. m.; given Stockholms slott den 3 januari 1934.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt under punkterna 1:o—3:o.

GUSTAF.

Per Edwin Sköld.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 januari 1934.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Sköld, anhåller att få underställa Kungl. Maj:ts prövning vissa ärenden angående försäljning av mark från kronoegendomar m. m., vilka ärenden synts böra föranleda framställning till riksdagen, samt anför härom följande:

1:o.

Kronoparken Borstatorp i Kronobergs län.

Sedan fråga uppstått om försäljning av lägenheterna Kvarnen, Stekaremåla och Rosenfors under kronoparken Borstatorp i Algutsboda socken av Kronobergs län, hava på domänstyrelsens föranstaltande uppskattningsförrättningar hållits i vederbörlig ordning.

Av handlingarna i ärendet, däribland vid förrättningarna förda protokoll och en av distriktslantmätaren Axel K. Östgren 1932 upprättad karta jämte avstyckningshandlingar, inhämtas i huvudsak följande.

Salulotterna, som numera avstyckats, hava i jordregistret betecknats Stekaremåla 1³, 1⁴ och 1². De bilda ett sammanhängande område, beläget invid allmän väg, 30 kilometer från Nybro stad och 11 kilometer från Skruvs järnvägsstation.

Lägenheten Kvarnen (Stekaremåla 1³).

Arealen omfattar 7.311 hektar, därav omkring 0.77 hektar åker, 0.80 hektar äng samt 5.74 hektar skogsmark.

I salulotten ingår Stekaremåla vattenfall med damm och dämmningsrätt till viss höjd. Lägenheten har ansetts vara jordbruksegnahemslägenhet.

Å lägenheten finnas boningshus, ladugårdsbyggnad, kvarn- och sågbyggnad, virkesskjul samt källare, samtliga tillhöriga brukaren. Åkerjorden är av medelgod och ängen av dålig beskaffenhet. Hävden är god. Virkesförrådet har uppskattats till 358 kubikmeter.

Lägenheten är för tiden till den 14 mars 1934 utarrenderad till J. G. Magnusson mot en årlig avgift av 500 kronor. Lägenheten Kvarnen utgjorde en del av arrendelotten Stekaremåla till 1920, då den utbröts för att bilda en särskild arrendelott. Magnusson och före honom medlemmar av hans släkt hava brukat lägenheten Stekaremåla med Kvarnen sedan 1889. Vid lägenhetens delning 1920 behöll Magnusson arrendet av Kvarnen. Lägenheten har städse skötts väl.

Saluvärdet har uppskattats till 10,100 kronor, varav omkring 8,135 kronor belöpa å vattenfall, tomt och dämmningsrätt samt 970 kronor å skog. Värdering av vattenfallet m. m. har verkställt av statens flottledsingenjör. Arrendevärdet har beräknats utgöra 500 kronor. Av domänverket förskotterade kostnader för avstyckning utgöra 32 kronor.

Lägenheten Stekaremåla (Stekaremåla 1⁴).

Arealen omfattar 37.047 hektar, därav omkring 4.86 hektar åker, 3.05 hektar äng, 29.11 hektar skogsmark och 0.03 hektar impediment.

Lägenheten anses vara jordbruksegnahemslägenhet. Å lägenheten befintliga byggnader tillhöra kronan. De äro i stort sett i dåligt skick men för lägenhetens behov tillräckliga. Åkerjorden är av medelgod och ängen av dålig beskaffenhet. Hävden är god. Virkesförrådet har uppskattats till 1,608 kubikmeter.

Lägenheten är för tiden till den 14 mars 1935 utarrenderad till Johan Karlsson mot en årlig avgift av 325 kronor. Karlsson har brukat lägenheten sedan 1920. Den har städse skötts väl.

Saluvärdet har uppskattats till 10,500 kronor, varav omkring 5,800 kronor belöpa å skogsmark och skog. Arrendevärdet har beräknats utgöra 300 kronor. Av domänverket förskotterade kostnader för avstyckning utgöra 115 kronor.

Lägenheten Rosenfors (Stekaremåla 1²).

Arealen omfattar 1.833 hektar, därav omkring 0.70 hektar åker och tomt, 0.37 hektar äng och 0.76 hektar skogsmark.

Lägenheten är att anse såsom bostadsegnahemslägenhet. Å lägenheten befintliga byggnader tillhöra brukaren. De äro i stort sett i gott skick och för lägenhetens behov tillräckliga. Åkerjorden är av medelgod och ängen av dålig beskaffenhet. Hävden är god. Virkesförrådet har uppskattats till 48 kubikmeter.

Lägenheten är för tiden till den 14 mars 1935 utarrenderad till Carl Nils-

son mot en årlig avgift av 60 kronor. Nilsson har brukat lägenheten sedan år 1904. Den har städse skötts väl.

Saluvärdet har uppskattats till 700 kronor, varav omkring 200 kronor belöpa å skogsmark och skog. Arrendevärdet har beräknats utgöra 30 kronor. Av domänverket förskotterade kostnader för avstyckning utgöra 16 kronor.

Uppskattningsnämnden har föreslagit, att lägenheterna måtte försälas enligt förordningen den 6 juni 1929 (nr 176) med tillträdesrätt för köpare den 14 mars 1933 och med hembudsrätt jämlikt 9 § i förordningen för arrendatorn J. G. Magnusson till lägenheten Kvarnen och för arrendatorn Johan Karlsson till lägenheten Stekaremåla samt jämlikt 10 § i förordningen för arrendatorn Carl Nilsson till lägenheten Rosenfors. Enligt nämndens mening borde lägenheten Kvarnen anses såsom jordbrukslägenhet, oaktat dess karaktär av industriell lägenhet vore framträdande. Då arrendatorn Johan Karlsson emellertid meddelat, att han på grund av hög ålder avstode från sin hembudsrätt till lägenheten Stekaremåla, borde densamma säljas med hembudsrätt för arrendatorn av stomhemmanet Getasjö Stom i Algutsboda socken, Gunnar Magnusson, vilken genom sin far, förutnämnde J. G. Magnusson, gjort framställning därom. Såsom skäl härför har nämnden anført, att Gunnar Magnusson gjort sig känd som en driftig jordbrukare, att J. G. Magnusson och medlemmar av hans släkt under åren 1889—1920 brukat lägenheten Stekaremåla samt att J. G. Magnusson vore i orten ansedd som föregångsman på jordbrukets område. Därest Gunnar Magnusson medgäves rätt att inköpa lägenheten, vore överenskommelse avsedd att träffas med arrendatorn Johan Karlsson om överlåtelse av arrendekontraktet för att försäljning skulle kunna ske med tillträdesrätt före arrendetidens utgång. Anledning föreläge icke att vid försäljningarna föreskriva särskilda villkor angående lägenheternas användning samt återköpsrätt. Skulle likväl föreskrifter härutinnan anses böra ifrågakomma, borde saluvärderna minskas med 10 procent. Då jakträtten å kronoparken Borstatorp vore utarrenderad till den 16 maj 1934 genom ett den 31 juli 1928 upprättat avtal, borde köparna vara skyldiga respektera sagda avtal.

Arrendatorerna av lägenheterna Kvarnen och Rosenfors hava förklarat sig villiga inköpa respektive lägenheter på föreslagna villkor. Icke heller *Gunnar Magnusson* har haft något att erinra beträffande köpevillkoren för lägenheten Stekaremåla. Skriftlig överenskommelse har numera träffats mellan Johan Karlsson och Gunnar Magnusson angående överlåtelse å Magnusson av arrendet av lägenheten Stekaremåla.

Vederbörande *jägmästare* och *överjägmästare* hava tillstyrkt försäljningarna. Jägmästaren har dock beträffande lägenheten Kvarnen framhållit, att den av statens flottledsingenjör verkställda värderingen av vattenfallet avsåge endast den utbyggda övre delen samt att intet värde beräknats för den nedre, outbyggda delen och ej heller för befintligt ålfiske, ävensom beträffande samtliga tre lägenheter föreslagit förbehåll om vägrätt för kronan. Överjägmästaren har anført, att enligt flottledsingenjörens utredning den outbyggda delen av fallet vore av mindre värde, att värdet av ålfisket kunde uppskattas till omkring 200 kronor och att kronan borde förbehållas av jägmästaren föreslagen vägrätt, som dock ifråga om lägenheten Rosenfors vore av mindre betydelse.

Vattenfallsstyrelsen, som avgivit yttrande beträffande försäljning av lägenheten Kvarnen, har meddelat, att styrelsen icke hade någon erinran att göra mot försäljning av den vattenrätt i Lyekebyån, var-

om nu vore fråga, samt att styrelsen ansåge den av statens flottledsingenjör verkställda värderingen av dammbyggnaderna och den hittills utnyttjade vattenkraften i vattenfallet vara skälig. Enligt vattenfallsstyrelsens mening måste emellertid även den nedre delen av fallet hava visst värde, som kunde uppskattas till högst 300 kronor.

Med skrivelse den 1 juni 1933 har *domänstyrelsen* överlämnat ärendet till Kungl. Maj:t samt därvid anført i huvudsak följande.

Lägenheterna borde säljas med hembuds rätt för av uppskattningsnämnden därtill föreslagna personer. Då lägenheten Kvarnen knappast kunde anses utgöra en jordbrukslägenhet, torde emellertid arrendatorn icke vara berättigad till hembud enligt 1929 års upplåtelsegrunder. Ärendet syntes därför böra underställas riksdagens prövning. Vid försäljning med hembud borde tillträdesdagen bestämmas till den 14 mars 1934 för samtliga lotter. Då gällande jaktkontrakt upphörde att gälla den 16 maj 1934, syntes förbehåll om skyldighet för köpare att respektera sagda kontrakt icke vara erforderligt. Vagrätt syntes böra förbehållas kronan på sätt jägmästaren föreslagit. I övrigt hade styrelsen icke något att erinra mot uppskattningsnämndens förslag. Någon ökning av saluvärdet av lägenheten Kvarnen borde ej verkställas med hänsyn till att den nedre delen av vattenfallet icke kunde tillgodogöras utan dryga kostnader och därför torde komma att bli utnyttjad under lång tid och då värdena av sagda del av vattenfallet ävensom av ålfisket vore förhållandevis små.

*Departements-
chefen.*

Jag har intet att erinra mot domänstyrelsens förslag. För att arrendatorn av lägenheten Kvarnen må kunna förvärva denna lägenhet med hembud, erfordras riksdagens godkännande. I betraktande härav synes ärendet i dess helhet lämpligen böra underställas riksdagen.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att av kronoparken Borstatorp i Algutsboda socken av Kronobergs län må under iakttagande av bestämmelserna i förordningen den 6 juni 1929 (nr 176) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m. och följande särskilda villkor försäljas

a) *lägenheten Kvarnen* (Stekaremåla 1³) till arrendatorn J. G. Magnusson med tillträdes rätt den 14 mars 1934 mot en köpeskilling av 10,100 kronor att erläggas enligt bestämmelserna i 21 § och 22 § A i förenämnda förordning;

b) *lägenheten Stekaremåla* (Stekaremåla 1⁴) med tillträdes rätt för köpare den 14 mars 1935 och med ett saluvärde av 10,500 kronor, samt — under förutsättning att arrendatorn Johan Karlsson överlåter sin hembuds- och arrenderätt till lägenheten å arrendatorn av stomhemmanet Getasjö Stom, Gunnar Magnusson — med hembuds rätt jämlikt 9 § förordningen för Magnusson, vilken, därest han begagnar sig av hembuds rätten, skall

tillträda lägenheten den 14 mars 1934, därvid det rörande lägenheten nu gällande avtal skall upphöra att gälla; samt

c) *lägenheten Rosenfors* (Stekaremåla 1²) med tillträdesrätt för köpare den 14 mars 1935 med ett saluvärde av 700 kronor samt med hembudsrätt jämlikt 10 § i förordningen för arrendatorn Carl Nilsson, vilken, därest han begagnar sig av hembudsrätten, skall tillträda lägenheten den 14 mars 1934, därvid det rörande lägenheten nu gällande avtal skall upphöra att gälla;

skolande vid försäljningarna i övrigt iakttagas, att lägenheterna överlåtas i det skick, vari de vid tillträdet finnas, att i köpen ej ingå enskilda tillhöriga, å lägenheterna eventuellt befintliga byggnader och anläggningar, att kronan förbehålles rätt att använda å lägenheterna befintliga vägar, samt att köparna betala av kronan förskotterad kostnad för avstyckning av lägenheterna med 32 kronor för Kvarnen, 115 kronor för Stekaremåla och 16 kronor för Rosenfors.

2:o.

Kronoparken Grimmansmåla i Kronobergs län.

Kommunalfullmäktige i Emmaboda köping hava anhallit att få inköpa visst område av kronoparken Grimmansmåla i Algutsboda socken av Kronobergs län. I anledning härav har domänstyrelsen låtit e. o. jägmästaren Seth Grönkvist verkställa uppskattning och värdering av området ävensom fört förhandlingar med köpingen.

Köpingen har i skrivelse den 27 februari 1933 underställt frågan Kungl. Maj:ts prövning. Häröver hava infordrade utlåtanden avgivits den 11 april 1933 av domänstyrelsen och den 2 juni 1933 av länsstyrelsen i Kalmar län.

Vidare har köpingen i skrivelse till domänstyrelsen den 12 oktober 1933 hemställt, att styrelsen måtte hos statsmakterna tillstyrka, att köpingen medgäves rätt att inköpa området på vissa i skrivelsen närmare angivna villkor.

Med utlåtande den 26 oktober 1933 har domänstyrelsen underställt ärendet Kungl. Maj:ts prövning, därvid styrelsen överlämnat köpingens sistnämnda skrivelse ävensom övriga ärendet tillhörande handlingar, däribland värderingsinstrument och en av distriktslantmätaren Axel K. Östgren år 1933 upprättad karta.

Av handlingarna i ärendet inhämtas:

Området är beläget å fastigheten Grimmansmåla 1¹. Det angränsar i söder Emmaboda köping i Kalmar län. Arealen omfattar 30.62 hektar, varav 1.56 hektar äng och 29.06 hektar avrösningsjord. Ängsmarken är lågt belägen och utgöres av dels stenbunden betesäng, dels sank kärräng eller mad, allt av dålig beskaffenhet. Avrösningsjorden består av huvudsakligen produktiv skogsmark av medelgod beskaffenhet. Området är bevuxet med ett vanligen glest och olikåldrigt skogsbestånd, till övervägande del risigt och av knappt medelgod beskaffenhet. Virkesförrådet av träd från och med 8 centimeter vid brösthöjd har uppskattats till 1,871 kubikmeter fast mått. I sagda belopp ingår ej å området utstämplad skog.

Köpingen, som till att börja med erbjudit ett pris av 20,000 kronor, har i sin skrivelse den 12 oktober 1933 förklarat sig villig betala ett pris av 22,500 kronor.

Med hänsyn till områdets lämplighet för bebyggelse och upplåtelse för industriella eller andra ändamål har *förrättningsmannen* ansett en köpeskilling av 25,000 kronor vara skälig. Försäljning av området borde ske under villkor i övrigt, att köparen bekostade områdets avstyckning, att Emmaboda elektriska kraftaktiebolag medgäves rätt att hava en nu befintlig kraftledning framdragen över området och att å detsamma utstämplad skog, som är avsedd att undantagas vid försäljningen, skulle vara avförsad till den 1 maj 1935.

Vederbörande *jägmästare* och *överjägmästare* hava ansett det av köpingen förut erbjudna priset, 20,000 kronor, vara för lågt.

Överlantmätaren har uttalat, att hinder ej syntes möta mot avstyckning av området.

Domänstyrelsen har anfört: Sedan köpingen numera ökat sitt anbud till 22,500 kronor, kunde sagda pris godtagas. Enligt styrelsens mening funnes ej anledning att vid försäljningen föreskriva särskilda villkor angående områdets användning samt återköpsrätt. Försäljningen borde ske med tillträdesrätt för köpingen den 14 mars 1934. Vissa delar av området inginge i lägenheterna Grimmansmåla och Fixalund, vilka vore var för sig utarrenderade till nämnda dag. Den 21 januari 1932 hade styrelsen beslutat, att med vidare åtgärder för försäljning av lägenheten Grimmansmåla skulle tillsvidare anstå i avvaktan på ifrågasatt försäljning till Emmaboda köping. Lägenheten Fixalund skulle jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 10 mars 1933 försälas med tillträdesrätt för köpare den 14 mars 1934. I försäljningen skulle dock ej ingå de delar av lägenheten, som vore belägna å nu förevarande saluområde. En mindre del av saluområdet, omfattande 2,000 kvadratmeter och avsett till avstjälpningsplats för sopor, vore till Emmaboda köping utarrenderat för tiden från den 14 mars 1932 till den 14 mars 1942 mot ett årligt arrende av 20 kronor. Sagda kontrakt borde upphöra att gälla från och med tillträdesdagen. I övrigt hade styrelsen icke något att i huvudsak erinra mot föreslagna villkor för försäljningen. Ärendet torde icke kunna avgöras utan riksdagens medverkan.

Departements-
chefen.

Det av domänstyrelsen framlagda försäljningsförslaget finner jag mig kunna biträda. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att av fastigheten Grimmansmåla 1⁴ under kronoparken Grimmansmåla i Algutsboda socken av Kronobergs län det område, omfattande 30.62 hektar, som finnes angivet å den av distriktslantmätaren Axel K. Östgren år 1933 upprättade kartan, må försäljas till Emmaboda köping mot en köpeskilling av 22,500 kronor, att erläggas vid köpekontraktets utgivande, med tillträdesrätt den 14 mars 1934, därvid nu gällande avtal angående utarrendering till köpingen av visst till avstjälningsplats för sopor avsett område skall upphöra att gälla, samt under villkor i övrigt, att området överlåtes i det skick, vari det vid tillträdet befinner, att i köpet ej ingå å området eventuellt befintliga, enskilda tillhöriga byggnader och anläggningar, att Emmaboda elektriska kraftaktiebolag medgives rätt att hava en nu befintlig kraftledning framdragen över området, att i köpet ej ingår å lägenheten utstämplad skog, att sagda skog må avgiftsfritt kvarstå till den 1 maj 1935, då den skall vara avverkad och från området bortforslad, att köparen är skyldig tåla de jämkningar i områdets gränser och eljest, vilka kunna komma att bestämmas vid dettas avstyckning, samt att i tillämpliga delar skola gälla bestämmelserna i förordningen den 6 juni 1929 (nr 176) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m.

3:o.

Kronoparken Västra Jörnsmarken nr 1 i Västerbottens län.

Av 1895 års riksdag (prop. nr 52; R. skr. nr 66) medgavs, att, sedan från kronoparken Västra Jörnsmarken nr 1 i Jörns socken av Västerbottens län avskilts ett å en inom domänstyrelsen upprättad tomtregleringsplan angivet, invid Jörns järnvägsstation beläget område, innefattande utom mark till utfartsvägar 27.95 hektar, området finge, fördelat i tomter för bebyggande, åt enskilda med äganderätt upplåtas efter vissa närmare angivna bestämmelser. Köpeskillingarna för tomterna skulle enligt riksdagens beslut, på samma sätt som köpeskillingarna för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning av skogbärande eller till skogsbörd tjänlig mark. Berörda tomtregleringsplan — som av Kungl. Maj:t godkändes den 17 maj 1895 — upptog, förutom bland annat visst markreservat för statens järnvägar, 27 tomtplatser med omkring en hektar ytvidd vardera, avskilda genom gator om 15 meters

bredd. Enligt planen avsågos vissa av dessa tomtplatser, nämligen de å plankartan med nr XIV, XVI och XVII betecknade, att användas till allmän plats, torg eller park. Det med nr XIV betecknade området samt en mellan detta och järnvägsområdet upptagen gata avsågos därjämte att vara disponibla för järnvägens framtida utvidgning. Det å regleringsplanen upptagna området av kronoparken ingår i det genom Kungl. Maj:ts beslut den 24 november 1923 bildade Jörns municipalsamhälle. För viss del av municipalsamhället, bland annat här ifrågavarande områden, har stadsplan av Kungl. Maj:t fastställts den 10 maj 1929.

Jörns municipalsamhälle har i skrivelse den 20 april 1931 anhållit, att de å nämnda regleringsplan med nr XIV, XVI och XVII betecknade tomterna, omfattande cirka 3.05 hektar, jämte all gatumark, cirka 12.50 hektar, måtte till samhället kostnadsfritt överlämnas ävensom att den i planen under nr XXVI angivna tomten om cirka 1 hektar samt vissa med litt. a och a¹ betecknade områden om tillhopa 0.63 hektar måtte få förvärvas till av jägmästaren i Västra Jörns revir E. Holm i värderingsinstrument av den 16 oktober 1930 föreslagna ersättningsbelopp av, för tomten nr XXVI 77 kronor 56 öre och för områdena litt. a och a¹ 230 kronor 78 öre eller för tillhopa 308 kronor 34 öre.

I ärendet hava yttranden avgivits av följande myndigheter.

Överjägmästaren har erinrat, att tomterna nr XVI och XVII ävensom tomt nr XIV, i den mån statens järnvägar ej hade anspråk därå, vore avsedda till torg och park. De borde utan vederlag vad själva marken anginge överlåtas till samhället, medan befintlig skog, som för gatornas och platsernas tillgodogörande avverkades, torde böra försäljas och medlen användas på sätt beträffande köpeskillingarna för tomterna föreskrivits. I fråga om tomt nr XXVI och de med litt a och a¹ betecknade områdena har överjägmästaren tillstyrkt försäljning till det föreslagna och av samhället erbjudna priset av 308 kronor 34 öre.

Överlantmätaren har yttrat följande: Verktäld undersökning hade givit vid handen, att de i ansökningen till förvärv avsedda områdena utgjordes av vad som återstode av den inom samhället belägna delen av kronoparken, sedan därifrån frångått dels områden, som tagits i anspråk för statens järnvägar, dels tidigare avsondrade tomter. Till närmare upplysning härutinnan hänvisades till en skrivelsen vidfogad, av överlantmätaren 1932 upprättad karta å kalkerväv, å vilken de ansökta områdena angivits med ljusröd kantfärg. Den för municipalsamhället den 10 maj 1929 fastställda stadsplanen avveke i vissa delar väsentligt från den tidigare regleringsplanen och, enär de tidigare upplåtelseerna anslutit sig till regleringsplanen, således även från den bestående fastighetsindelningen. Därest samhället medgäves förvärv av de ifrågasatta områdena, erfordrades för lagfart å förvärvet, att områdena avskildes från kronoparken genom avstyckning. För avstyckning inom Jörns municipalsamhälle gällde 19 kap. jorddelningslagen. Enligt 13 § i nämnda kapitel finge avstyckning inom område, för vilket funnes fastställd stadsplan, ej så verkställas, att stadsplanens genomförande eller kvarterens lämpliga indelning i tomter därigenom försvårades. Visserligen anslöte sig områdena icke till den gällande stadsplanen, men de enda nya fastighets-

gränser, som uppkomme genom avstyckningen, vore sådana som sammanfölla med gränser för samhället. En avstyckning omfattande de nu ifrågakvarterade områdena i sin helhet torde på grund härav icke kunna anses strida mot berörda föreskrift.

För det successiva genomförandet av stadsplanen syntes det lämpligast, att samhället bleve ägare till de områden, som härav berördes, i främsta rummet gatumarken och till allmänna platser och planteringar avsedda områden. Häruti borde givetvis inbegripas den enligt den tidigare regleringsplanen avsedda gatumarken, även om delar av densamma skulle enligt nu gällande stadsplan ingå i kvartersmark. Härigenom komme samhället att få friare händer med genomförandet av den nya stadsplanen. Med avseende å den för bebyggande avsedda kvartersmarken torde det icke vara någon fördel för kronan att själv handhava försäljning av tomter till enskilda. Att från upplåtelse till samhället undantaga sistnämnda mark skulle med hänsyn till att kronan fortfarande vore ägare till endast spridda sådana områden vara ägnat att i hög grad tillkrångla avstyckningarna, vilka i så fall icke torde kunna genomföras annorledes än i anslutning till gällande stadsplan. På grund härav tillstyrkte överlantmätaren, att samhället erhöles upplåtelse å samtliga återstående kronan tillhöriga inom samhället belägna områden under kronoparken.

Länsstyrelsen har förordat bifall till ansökningen.

Domänstyrelsen har icke haft något att erinra mot bifall till framställningen på sätt överjägmästaren föreslagit.

Byggnadsstyrelsen har anfört: Den av överlantmätaren upprättade kartan visade vid jämförelse med 1895 års regleringsplan, att de hittills avsöndrade områdena i huvudsak motsvarades av de å regleringsplanen upptagna tomtplatserna nr I—XIII, XV, XVIII—XXV och XXVII. Det framginge även, att den å regleringsplanen upptagna gatan invid områdesgränsen på norra sidan av tomtplatsen nr XIX avsöndrats i samband med denna tomtplats och inginge i Västra Jörnsmarken 1³. Vidare borde framhållas, att statens järnvägars område omfattade bland annat del av den gatumark i regleringsplanen, som enligt sagda plan avsågs att vara disponibel för järnvägens framtida utvidgning. Såsom kartan vidare utvisade, inginge viss del av den i 1895 års regleringsplan upptagna gatu- och allmänna platsmarken i den nu gällande stadsplanen såsom kvartersmark. I allmänhet bestode denna kvartersmark av smala markremsor, vilka uppkommit genom att gatorna i den nu gällande stadsplanen erhållit mindre bredd eller att tidigare fastställda gator utgått. Viss i regleringsplanen upptagen allmän platsmark bildade emellertid i stadsplanen även större sammanhängande kvartersområden. Detta vore exempelvis fallet beträffande området nr XVII samt södra delen av området nr XIV. — I ett till byggnadsstyrelsen avgivet yttrande den 6 oktober 1933 hade järnvägsstyrelsen anfört, att för statens järnvägar icke förefunnes något behov av mark vid Jörns station utöver vad den år 1929 fastställda stadsplanen angåve, samt att från järnvägsstyrelsens sida intet vore att erinra mot överlåtandet till Jörns municipalsamhälle såväl av det med nr XIV betecknade området som den mellan detta område och järnvägsområdet ursprungligen till gata avsedda marken, med undantag för de delar av områdena, som redan tagits i anspråk av statens järnvägar. — Med hänsyn härtill ävensom till vad domänstyrelsen i ärendet anfört, hade byggnadsstyrelsen för sin del icke något att erinra mot att

de till förvärv ifrågasatta områdena upplätas till Jörns municipalsamhälle liksom ej heller mot det för vissa delar av områdena av domänstyrelsen förordade ersättningsbeloppet.

Departements-
chefen.

Lika med samtliga hörda myndigheter förordar jag bifall till ansökningen i vad den avser kostnadsfri överlåtelse av däri angivna områden. Jag vill i detta sammanhang erinra, att fjolårets riksdag på förslag av Kungl. Maj:t (prop. nr 126; R. skr. nr 118) medgivit, att vissa gator och allmänna platser inom Kiruna municipalsamhälle finge till samhället upplåtas med äganderätt utan lösen. Mot samhällets förvärv till erbjudet pris av övriga i ansökningen angivna områden har jag icke heller något att erinra. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att av kronan tillhöriga, inom Jörns municipalsamhälle i Västerbottens län belägna områden av kronoparken Västra Jörnsmarken nr 1 må till municipalsamhället upplåtas

dels förberörda med litt. a och a¹ betecknade områden ävensom tomten nr XXVI mot en köpeskilling av 308 kronor 34 öre, att kontant erläggas till länsstyrelsen i länet, som äger bestämma dagen för tillträdet samt att å de försålda områdena utfärda köpebrev,

dels ock återstående till torg, park och gator enligt 1929 års stadsplan avsatta områden med äganderätt utan lösen, dock att därå befintlig skog, som för gators och allmänna platser tillgodogörande avverkas, ej ingår i upplåtelsen.

Statsrådets övriga ledamöter instämma i vad departementschefen hemställt i de under 1:o—3:o härövan antecknade ärenden.

Hans Maj:t Konungen lämnar bifall till vad departementschefen hemställt samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Rune Thygesen.